

Jesaja geroepen

Thema: Jesaja
Jesaja 6

UITLEG VAN DE TEKST

In het sterfjaar van koning Uzia (±740 voor Christus) ontvangt Jesaja een heel bijzonder visioen. Dit visioen wordt beschouwd als zijn roeping tot profeet.

Jesaja ziet de Heere zitten op een troon. God, Die een Geest is, wordt hier omwille van Jesaja zichtbaar voorgesteld. God ziet er werkelijk koninklijk uit. Hij is met majesteit en heerlijkheid omgeven. De zomen van het koninklijke kleed dat Hij draagt, reiken tot in de tempel. Het is opvallend dat de tempel onderdeel is van dit visioen. Hemel en aarde worden op deze manier aan elkaar verbonden. Boven de Heere ziet Jesaja serafs. Hiermee worden engelen bedoeld. We komen deze aanduiding voor engelen in de Bijbel alleen in dit hoofdstuk tegen. Serafs benadrukken in hun dienst Gods heerlijkheid en heiligheid. Zij prijzen de Heere. Zelfs deze volmaakte en zondeloze serafs moeten hun aangezicht bedekken voor de stralende heiligheid van God. Zij doen dat met twee van hun zes vleugels. Hun voeten bedekken zij ook met twee vleugels. Met de laatste twee vleugels vliegen zij. Zij gaan daarheen waar de Heere hen wil hebben. Engelen zijn immers gediensstige geesten, die God ter beschikking staan.

Deze engelen roepen elkaar toe dat God heilig is. Hij is zelfs driemaal heilig. Hij is eveneens de HEE-RE van alle legermachten. Hij heeft alle macht en staat overal boven. Daarom zingen de engelen het ook uit dat de hele aarde vol is van de heerlijkheid van God.

Jesaja ziet hoe in dit visioen de deurposten van de tempel in beweging komen vanwege de heerlijkheid van God. God immers is de levende God. Zijn stem werkt wat uit.

Zoals de tabernakel in een wolk werd gehuld toen God kwam, zo ziet Jesaja hoe een rookwolk de tempel vervult.

Als Jesaja dit alles op zich in laat werken, kan hij niet anders dan vol ontzetting reageren. 'Wee mij,' zegt hij, 'want ik verga, dewijl ik een man van onreine lippen ben.' Hij en het volk zijn onrein. Ze zijn verontreinigd door de zonde. Tegenover de reine lippen van de serafs, die de heiligheid van God bezingen, staat de onreinheid van het volk. Jesaja stelt zich daar niet boven. Hij ziet zichzelf ook als zondaar. Zijn taak en de taak van het volk was om Gods grootheid te bezingen, maar ze hebben er niet zoveel van terecht gebracht. Hun opdracht was heilig te zijn zoals God heilig is, maar in plaats van heiligheid is er onheiligheid. Jesaja beseft dat hij voor God niet kan bestaan. Wie kan als onheilige de heilige God zien en leven?

Op dat moment gebeurt er iets wonderlijks. Eén van de serafs vliegt naar Jesaja toe. In zijn hand heeft hij een gloeiende kool. Die gloeiende kool heeft hij met een tang van het altaar genomen. Met die kool raakt de seraf de mond van Jesaja aan. Via het altaar is er verzoening van de zonde en onheiligheid. Het altaar staat symbool voor de offers die dagelijks op het altaar worden gebracht. Het offer laat enerzijds zien dat God toornt over de zonde. God gaat niet om de zonde heen. Het altaar wijst op de noodzaak met God verzoend te worden. De dieren die geofferd worden, wijzen anderzijds op de barmhartigheid van God. Er is niet alleen toorn over de zonde. Door de offerdienst biedt God Zelf een uitweg van verzoening. Heel de offerdienst wijst uiteindelijk op het offer van de Heere Jezus, waardoor er volkomen verzoening is voor zondaren. Via de kool van het altaar ontvangt

Jesaja verzoening. Zijn misdaad is geweken en de zonde is verzoend.

Nu hoort Jesaja de stem van de Heere. De Heere vraagt wie Hij tot het volk zal zenden. Wie zal de woordvoerder van de Heere zijn. Jesaja kan niet anders dan zich beschikbaar stellen. Hij zal tot het volk gaan.

Jesaja krijgt hiermee een moeilijke opdracht. Hij zal tot dove oren preken. Het volk zal zich nog meer verharderen. Het is aangrijpend dat de Heere niet spreekt over Mijn volk, maar over dit volk. Het volk heeft zich zo gedragen, dat zij zich het verbond onwaardig maken. Op een aangrijpende wijze wordt de werkelijkheid onder ogen gebracht. Hij moet zeggen: 'Horende hoort maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet.' Door de prediking van Jesaja wordt het volk nog ongevoeliger. Hun hart wordt vet. Hun oren worden zwaar, ze worden doof. Hun ogen worden gesloten, zodat zij niets zien. Het bijzondere is dat dit alles Gods bedoeling met de prediking van Jesaja blijkt te zijn. Dit is een onderdeel van de weg die de Heere met het volk gaat. Zij zullen zich zo verharderen dat ze het oordeel, dat zij al verdienden, zullen versnellen. Zij zullen zich op de prediking van Jesaja niet bekeren. Genezing van de zondekwaal blijft uit, omdat bekeering uitblijft.

Jesaja vraagt niet waarom hij moet preken tot een volk dat toch niet hoort. Jesaja vraagt wel hoe lang hij schijnbaar nutteloos moet preken. Uit het antwoord blijkt dat Jesaja dit zijn leven lang moet doen. Het duurt totdat het land verwoest is. Israël zal verwoest worden door de Assyriërs en Juda door de Babyloniërs. Er blijft helemaal niets over van het volk en het land zal verlaten zijn.

Aan het eind van dit hoofdstuk zien we een klein straaltje licht. God zal een klein overblijfsel van het volk sparen en uit de ballingschap terugbrengen naar Juda. Maar ook dat gedeelte zal worden afgeweid, dat betekent dat dit gedeelte wordt aangevallen en verwoest. Maar zoals een boom blijft staan, ook al vallen de bladeren af, zo zal dit overblijfsel ondanks alles staande blijven. Een kale boom zal opnieuw uitlopen. Zo zal er toekomst zijn voor het volk. Er zal nog steunsel zijn. Daarbij moeten we denken aan de kleine knopjes van de boom die weer uit zullen lopen. Uit die afgehouden tronk zal een nieuwe scheut komen (Jes. 11: 1). God denkt in Zijn toorn aan Zijn ontferming.

TER OVERWEGING

Een aantal zaken kunnen verder worden uitgewerkt:

- God is een heilig God. God is totaal anders dan Zijn schepselen. Zijn brandende heiligheid kan de zonde en onreinheid niet verdragen. Met de kinderen kan worden doorgepraat over de heil-

igheid, de grootheid en de verhevenheid van God. Jes. 40: 12-31 werkt die grootheid en verhevenheid verder uit.

- Jesaja voldeed niet aan de norm van de heiligheid van God. Hij is onrein en woont te midden van een volk dat onrein is en dat onreine lippen heeft. In de tijd van Jesaja was het verval groot. Allerlei zonden werden getolereerd. In onze tijd is dat niet anders. Uit alles blijkt dat wij geïnfecteerd zijn door de zonde. We zijn aangeraakt door de leugenaar van de beginne, daardoor zijn onze lippen onrein en daarmee alles wat wij voortbrengen. Paulus zegt: 'Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe. Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen' (Rom. 3: 12-13). Deze geschiedenis geeft een aanknopingspunt om met de kinderen door te praten over onze houding ten opzichte van de Heere. Hij is heilig en wij zijn onheilig. Wij hebben ons voor Hem te verootmoedigen. Door de zonde kunnen wij voor Hem niet bestaan. Wij hebben het oordeel verdiend. Zien we het gewicht van de zonde?
- Reiniging van onze onreinheid is er alleen via het altaar. De offers op het altaar zijn een beeld van het offer van Christus. Alleen door Hem kunnen wij voor God bestaan. Artikel 20 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt dat God Zijn rechtvaardigheid heeft bewezen tegen Zijn Zoon, toen Hij onze zonden op Hem gelegd heeft; en heeft uitgestort Zijn goedheid en barmhartigheid over ons, die schuldig en de verdoemenis waardig waren, voor ons gevende Zijn Zoon in de dood, door een zeer volkomen liefde, en Hem opwekkende tot onze rechtvaardiging, opdat wij door Hem zouden hebben de onsterfelijkheid en het eeuwige leven.
- Jesaja stelt zich ter beschikking aan de Heere en Zijn dienst. Dat is een gevolg van de kool waarmee hij werd aangeraakt. Wie deelt in de verzoening door het offer van Christus, leert zichzelf aan de dienst van de Heere te geven. Daarbij kunnen we God niet dienen als we niet door Hem geroepen worden. Niet iedereen die leeft van de kracht van het offer van Christus wordt tot een ambt geroepen. Ondanks dat blijft de roeping tot het ambt van alle gelovigen staan. Gelovigen hebben profeet, priester en koning te zijn (zie Heidelbergse Catechismus, zondag 12). Genade maakt ons dankbare mensen. We leren ons leven tot een levend dankoffer op te offeren (Rom. 12: 1-2).
- Het aangrijpende van de prediking van Jesaja is dat deze geen gehoor zal vinden en daarmee dus geen geloof en bekering voort zal brengen, maar verharding. Ondanks dat moet het Woord van

God klinken. God straft Israël met verblinding en verharding. Die verblinding was ook zichtbaar in de dagen van de Heere Jezus (Joh. 12: 38-41) en zet zich voort tot op deze dag. Toch zal er een rest overblijven en zal er een schare zalig worden die niemand tellen kan. Ook in onze tijd zijn de verkondigers van het evangelie Gode een goede reuk van Christus, in degenen die zalig worden en in degenen die verloren gaan; deze wel een reuk des doods ten dode; maar genen een reuk des levens ten leven (2 Kor. 2: 15-16). Wat deze geschiedenis duidelijk maakt is dat ongehoorzaamheid aan het Woord van de Heere het oordeel van de verharding met zich mee kan brengen. Het is goed om met de kinderen na te

denken over de vraag: Hoe gaan we om met de verkondiging van het evangelie?

GELOOFSLEER

De geschiedenis biedt aanknopingspunten om door te praten over een aantal kernwoorden uit de geloofsleer:

- Gods heiligheid: Hij is de verhevene. Hij kan de zonde en onreinheid niet verdragen.
- Gods rechtvaardigheid: God houdt Zijn woord. Zowel Zijn belofte als Zijn bedreiging.
- Onze ellende. Zie zondag 2-6 van de Heidelbergse Catechismus.
- Verzoening. Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 20.